

Elszomorít, amikor látod, hogy egyre több ember kényszerül az utcára, és a parkok lassan szükségszállássá válnak?

Sokan elfordítjuk a fejünket, amikor elmegyünk egy földön fekvő ember mellett, mert egyszerre érzünk sajnálatot és tehetetlenséget. De vegyük észre, ma már sokszor munkájukat veszített emberek, kisemmizett nyugdíjasok vagy kezeletlen pszichés betegek kerülnek olyan helyzetbe, hogy egyszerűen nincs hova menniük. **Hogyan lehetséges, hogy a 21. században emberek fagynak meg az utcán egy európai országban?**

Miért hisszük el, hogy a megoldás az, ha a rendőrökkel elzavartatjuk őket az egyik padról a másikra, ahelyett, hogy valós kiutat, lakhatást és gondozást biztosítanánk nekik?

1. Jelentések szerint **Magyarországon telente átlagosan 200-300 ember fagy meg.** Megdöbbentő adat, hogy egyesek még csak nem is az utcán, hanem a saját otthonában hűlnek ki végzetesen.
2. Magyarországon a teljes lakásállománynak mindössze 1,5-2%-a van önkormányzati tulajdonban, miközben nyugaton ez az arány 20-30% is lehet. Mivel **nincsenek olcsó bérlakások, aki egyszer elveszíti a saját ingatlanát, annak szinte lehetetlen visszakapaszkodnia**, mert a piaci albérletárakat nem tudja megfizetni.
3. A hajléktalan emberek közel fele küzd valamilyen pszichiátriai betegséggel vagy függőséggel. Mivel **az állami pszichiátriai ellátórendszer romokban hever**, és nincsenek hosszú távú gondozóhelyek, ezek az emberek kezelés helyett az utcára kerülnek, ahol állapotuk tovább romlik.

A hajléktalanság „betiltása” nem oldotta meg a problémát, csak a szőnyeg alá söpörte. A kormányzat felelőssége óriási, hagyták leépülni a szociális ellátórendszert és a pszichiátriai gondozást, miközben gyakorlatilag felszámolták a szociális bérlakásprogramokat. A rendszer ma nem megelőzni próbálja a bajt, és nem felemelni akarja az elesetteket, hanem rendészeti kérdésként kezeli a szegénységet. Ez nemcsak embertelen, de láthatóan eredménytelen is, hiszen **a probléma nem tűnt el, sőt, egyre súlyosabbá vált a köztereinken.**